

Hunnenpad 10 archeologisch booronderzoek

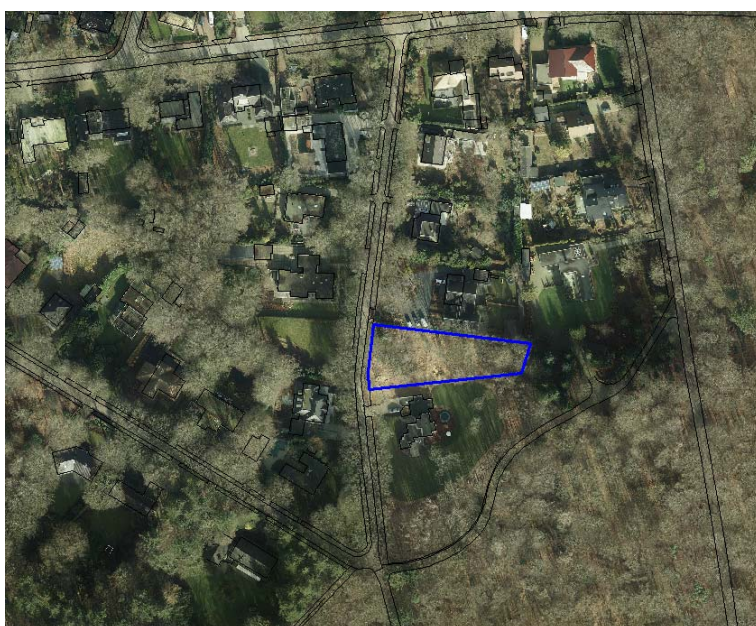
Datum veldwerk: zaterdag 11 juni 2021

Prachtig weer

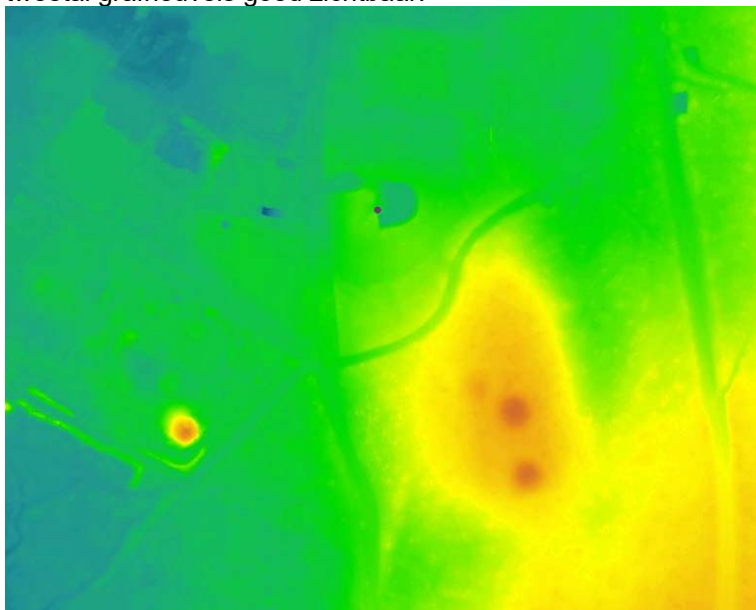

Plangebied bestaat uit een dun begroeid kavel met bomen en struiken. Bomen hebben een ouderdom van 2 en 70 jaar. Het kavel ligt strak tussen Hunnenpad 8 en 12. Rechter foto: Rand van Hunnenpad 8 met piketpaaltjes op kavelgrens.

Het kavel ligt op de overgang naar het Putterbos. Feitelijk zijn de huizen in het bos ontwikkeld.

Een reliëfkaart (AHN) laat zien dat we een beetje op de rand van de Veluwe zitten en dat er nog een paar hogere delen zich rondom de planlocatie bevinden. Op één van die hoogten is een tweetal grafheuvels goed zichtbaar.

grijze stip is nr 8

Het gegeven dat in de directe omgeving grafheuvels liggen, geeft de omgeving ervan een hoge archeologische verwachting. Recent wetenschappelijk onderzoek heeft geleerd dat grafheuvels in een funerair (als begraafplaats ingericht) landschap ligt. Onderzoek heeft aangetoond dat er rondom grafheuvels er veel sporen/structuren/vondsten aanwezig zijn die niet met het oog zichtbaar zijn.

Deze archeologische waarden bevinden zich direct onder het maaiveld. Het huidige maaiveld is namelijk hier al millennia zo aanwezig.

De regioarcheoloog heeft op 13 januari 2020 boringen gezet op Hunnenpad 11 direct tegenover onderhavig plangebied. Hierbij de bevindingen van dat onderzoek:

Op het perceel heeft hij zeven boringen gezet om de opbouw van de bodem te bestuderen.

Het bodemprofiel is nagenoeg in alle boringen identiek.

Onder een zode zit een pakket grond die bestaat uit een mix van grijze humeus zand vermengd met gele zand. Dat gele zand is afkomstig uit de natuurlijke ondergrond (gordeldekzand). Het feit dat dit zand vermengd is met de bovengrond betekent dat de bodem hier omgezet/geroerd is. De natuurlijke bodemopbouw is niet meer aanwezig.

De verrommelde laag is gemiddeld zo'n 70 cm dik, waarna met een scherpe overgang het gele natuurlijk zand ligt.

Tekenend voor de verrommelde laag is dat de bgutsboor gemakkelijk tot in het gele zand te zetten was. Normaal gesproken is er daarvoor te veel weerstand. Boring 7 is niet beschreven omdat het resultaat identiek was aan dat van de andere boringen.

Het onderzoek op Hunnenpad nummer 10 leverde nagenoeg het zelfde beeld op. Op ca 70 cm diepte gaat de bodem scherp begrenst over op het natuurlijke zand. Sporen van gestuwd mate-

riaal (lemige banden/grindbandjes) zijn in het zand waar te nemen. Ook hier was het opvallend dat je met de guts met gemak tot 90 cm diepte de boor de grond in kon drukken.

B1

B3

B4

B7

Conclusies

Het booronderzoek heeft aangetoond dat de bodem hier tot circa 75 cm diepte is omgezet/omgewerkt. De bodemstructuur is zodanig dat je de boor er in een beweging makkelijk tot 90 cm kunt steken. Dat geeft de verrommeling van de bodem goed weer. De stapeling van humeuze lagen duidt op een verstoord bodemprofiel. Archeologische waarden zijn hier niet meer aanwezig. Aanvullend onderzoek wordt niet verlangd.